

I. 17 Ráma si zoufá nad žádostivostí a toužením.

RÁMA pokračoval: Je-li mysl zatemněna touhou, vyvstane v temnotě nevědomosti spousta omylů. Žádostivost vysaje dobré a ušlechtilé vlastnosti mysli a srdce, jakými jsou laskavost a vlídnost, a učiní mne tvrdým a krutým. V této temnotě tančí žádostivost v různých podobách jako zlý skřet.

Ačkoli jsem si osvojil různé metody, jak žádostivost omezit, přesto mě v jediném okamžiku dokáže přemoci a svést na scestí, tak jako vítr v jediném okamžiku odvane pryč stéblo slámy.

Ať vložím do rozvíjení odpoutanosti a podobných kvalit jakoukoli naději, žádostivost zpřetrhá všechna její vlákna, podobně jako potkan ve chvílce přehryže provaz. A já se bezmocně točím chycen v kole tužeb. Jako ptáci lapení do sítě, ani my nejsme schopni letět ke svému cíli, jímž je Sebepoznání, poznání Já, přestože máme křídla k tomu určená. I kdybych se napil božského nektaru, tužby nelze nikdy uspokojit. Pro žádostivost je charakteristické, že nemá směr. V jednu chvíli mě žene jedním směrem a pak jako splašený kůň mě obrátí jinam. Rozprostírá před námi rozsáhlou síť dětí, přátel, manželek, příbuzných a dalších vztahů.

Můžu být hrdina, ale toužení ze mě udělá ustrašeného zbabělce. Ačkoli mám oči k vidění, žádostivost mě učiní slepým. I když jsem naplněn radostí, udělá ze mě ubožáka. Je jako strašlivý skřet a tento strašlivý skřet žádostivosti je odpovědný za otroctví, omezenost a neštěstí. Zlomí srdce člověka a vytvoří v něm klamné představy. Chycen tímto skřetem není člověk schopen užít si ani ta potěšení, která jsou v jeho dosahu. Přestože se zdá, jako by tu tužby byly k získání štěstí, ve skutečnosti nevedou ani ke štěstí, ani k naplněnosti. Naopak jsou spojeny s marným úsilím a přinášejí spoustu neštěstí. Když žádostivost stojí na pódiu zvaném život, na němž se odehrávají šťastné i nešťastné situace, stejně jako zestárlá baletka ani ona není schopna předvést nic skvělého či vznešeného, a naopak zakouší jeden neúspěch za druhým. A přece se tančení na pódiu nechce vzdát!

Žádostivost v jednu chvíli stoupá k nebi a v další se už noří do hlubin podsvětí. Nikdy nenalezne klid, neboť jejím základem je hladová mysl. V mysli dočasně zazáří světlo poznání, ale v následující chvíli je vystřídáno klamem. Je to zázrak, že jsou mudrci schopni mečem Sebepoznání žádostivost utnout.